Toliau girdėsite paskaitą, Śrīmad Bhāgavatam, I giesmė, 7-tas skyrius, 13-14-tas tekstai. Skaito Jo Dieviškoji Malonybė A.C. Bhaktivedanta Svamis Prabhupāda. Įrašyta 1976 m. rugsėjo 12 d. Vrindavane.

{mp3}SB_1.7.13-14_19760912_Vrindavana{/mp3}

yadā m□dhe kaurava-s□ñjayānā□
vīre□v atho vīra-gati□ gate□u
v□kodarāviddha-gadābhimarśa-
bhagnoru-da□□e dh□tarā□□ra-putre

bhartu□ priya□ drau□ir iti sma paśyan
k□□□ā-sutānā□ svapatā□ śirā□si
upāharad vipriyam eva tasya
jugupsita□ karma vigarhayanti

Kai priešininkų Kauravų bei Pā□□avų kariai paguldė galvas Kuruk□etros mūšio lauke ir kritusieji sulaukė pelnyto atpildo, kai Dh□tarā□□ros sūnus suvaitojęs krito žemėn Bhīmasenos vėzdo perlaužtu stuburu, Dro□ācāryos sūnus (Aśvatthāmā) nukirto penkiems miegantiems Draupadī sūnums galvas ir kaip pergalės simbolį atnešė jas savo valdovui, kvailai tikėdamasis jį nudžiuginti. Tačiau Duryodhana nė kiek neapsidžiaugė ir dargi pasmerkė jo pasibjaurėtiną poelgį.